

Umme, idet jeg haaber, at det høje Ting med samme Velvilje som i tidligere Tid vil give sit Samtykke til dette Lovforslag. Jeg skal imidlertid benytte den givne Lejlighed til at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Det er mig nemlig bekendt, at Bestyrelsen for „Dansk Sagtforening“ har anmodet den højtærede Minister om at fremkomme med et Forslag til Revision af den ældre Sagtlov, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om et saadant Forslag kan ventes i en nær Fremtid. Forslagsstillerne have vel foreslaaet at forlænge den nugældende midlertidige Lov i 3 Aar, men det hindrer jo intet, thi hvis man i en nær Fremtid kunde blive enig om en almindelig Sagtlov, vil denne Bestemmelse saa selvfølgelig ophøre med det samme. Jeg skal saaledes anbefale Forslaget til Tingets og Ministerens Velvilje, idet jeg tillader mig at henstille, om den ærede Minister maatte finde sig foranlediget til at svare paa det Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at rette til ham.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Den midlertidige lille Sagtlov er jo flere Gange bleven forlængt, og det er ganske nødvendigt, at den nu forlænges igeit. Om man vil forlænge den i den Form, den sidst fik, eller atter give sig til at ændre paa den, kan jeg jo ikke vide i Øjeblikket; jeg veed kun, at der er Ønsker fremme om at faa enkelte Ændringer ind i den, men jeg ser meget godt, at det vil være det letteste at gennemføre den, som den her er. Naar der foreslaas en Forlængelse af 3 Aar, vil det jo for saa vidt ikke være nødvendigt, hvis man kan vente at faa Sagtloven gennemført tidligere, men selv om man gennemfører en systematisk Sagtlov, vil den jo øde den lille Lov den Dag, den kommer ud, saa jeg kan ikke se, at der er noget at erindre imod, at den midlertidige Sagtlov forlænges paa 3 Aar. Hvad angaar Fremfættelsen af en almindelig Lov om Sagten, da er en saadan nu under Udarbejdelse. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at „Dansk Sagtforening“ har henvendt sig til Indenrigsministeren, jeg kan sige med et fuldstændigt Udflast til en Sagtlov. Imidlertid er Ministeriet ikke i Stånd til at fremme dette Udflast, saaledes som denne Forening har ønsket det, men kan vel arbejde paa Grundlag af dette med nogle Ændringer, som kunne blive mer eller mindre betydende; i alt Fald maa Forslaget, saaledes som det foreligger for mig, omformes, og dette er tilbøieligt, saa at Sagen under alle Omstændigheder er under Udarbejdelse. Jeg

tvivler derfor ikke om i den kommende Rigsdagssamling at kunne fremsætte Forslag til en Sagtlov.

Beth: Denne Oplysning, vi fik af den ærede Indenrigsminister, har interesseret mig, nemlig at vi i det mindste i næste Samling kunne vente Forelæggelsen af en ny Sagtlov; thi denne bestandige Forlængelse af den midlertidige Sagtlov, som nu atter her er foreslaaet, har virkelig visse Betænkkeligheder. Det forekommer mig, at der under alle Omstændigheder var Grund til, maatte bortset fra det Løfte, der nu er givet om Forelæggelsen af en ny Sagtlov, naar man vil give en Forlængelse af den midlertidige Sagtlov, saa at gøre den noget fylligere, end det er sket ved det foreliggende Forslag. Det er nemlig overmaade vanskeligt at arbejde sig igennem disse forfælske Sagtlovsbestemmelser for at finde, hvad der paa dette Omraade er gældende Ret. Grundlaget er som bekendt Sagtloven af 1ste April 1871 og med Hensyn til Fredningsbestemmelserne sammes § 11 sammenholdt med § 2. Men disse Fredningsbestemmelser uvidedes ved en Lov af 24de Maj 1879 paa forskellig Maade, saaledes at der ved denne Lov af 24de Maj 1879 blev truffet Fredningsbestemmelser, der tilbøieligt forandrede de Fredningsbestemmelser, som foreskrives i Lovden af 1ste April 1871. Denne midlertidige Sagtlov af 24de Maj 1879 gjaldt oprindeligt kun til den 1ste September 1882, men dens uforandrede Gyldighed forlængedes ved en anden midlertidig Sagtlov af 12te Maj 1882 til den 12te September 1885. Denne nye Lov af 12te Maj 1882 blev atter igen forlænget ved en Lov af 17de April 1885, men igen med nogle Forandringer i Fredningsbestemmelserne vedrørende Hæder, Agerhøns og Urhaner m. m. Denne Lov af 17de April 1885 gjaldt saa til 12te September 1888, men saa forlængedes Loven af 17de April 1885 igen ved Lov af 1ste Maj 1888 til at gælde til den 12te September 1891, men i øvrigt atter med nogle Forandringer i Fredningsbestemmelserne for forskelligt Bildt. Det ærede Ting vil altsaa se, at det er en meget lang Række af Lovbestemmelser og midlertidige Lovbestemmelser, der bestaaende med saa Undtagelser have forandret noget paa Fredningsbestemmelserne, som man skal arbejde sig igennem for at komme til Klarhed over, hvad der er gældende Ret paa dette Omraade. Det er utværligt et besværligt Arbejde saaledes at skulle arbejde sig gennem en Mængde Smaalove, der indeholde større eller mindre Forandring i det oprindelige Grundlag, for at komme til